

0

רות וינשטין פאפוריש, מוזיאון "הרצלילנבלום"

מאמרו של אריה ברקוביץ' נכתב לקראת תערוכתה של רו וינשטין פאפוריש, התערוכה תוצג עד לתאריך 31.1.2014 במוזיאון הרצלילנבלום לבנקאות ונוסטלגיה תלאביבית רח' הרצל 13, ת"א, טל': 1-700-55-8000

יומן מסע- רות וינשטין פאפוריש

מאת אריה ברקוביץ'

יצירותיה של האמנית רות וינשטין פאפוריש, שנעשו במהלך השנים האחרונות, נרקמו לכדי מספר סדרות שמהוות גוף עבודה הנע על ציר הזמן והמרחב האישי והציבורי.

ההתפתחות בין סדרה אחת לשנייה חושפת מאפיינים, מוטיבים ועולם דימויים המצטברים לאמירה שמהווה מעין מילון אישי. גוף עבודות זה, מוקדש לאביה של האמנית, דר' יהויקים פאפוריש, גיאוגרף ואיש חינוך ישראלי שתרם רבות לחינוך הגיאוגרפי דרך עשרות ספרים ומאמרים, מפות ואטלסים והיה דמות מוערכת בארץ ובחו"ל כגיאוגרף ומחנך.

חוויות ילדות, נעורים והתבגרות לצד האבא המיוחד והמוערך, הפכו על ידי ביתו, רות, לערכים אמנותיים תוך שילוב טקסטים, צילומים, ספרים וחפצים בעלי תפקידים ומשמעויות שונות לצד כתמים צורות ודימויים, מסודרים בקומפוזיציות השואבות את השראתן מהאמנות הרציונלית הנאיבית והסימבולית.

השפה הציורית בעבודות היא רב שכבתית בצבעים מונו כרומטיים פסטליים. האמנית בונה מרחב רב מימדי בעל מבע מטפורי בהשראת הציור הנאיבי פוביסטי ברוח הצייר הצרפתי של אותה תקופה, ראול דופי ומקבילו הישראלי נחום גוטמן.

כמו נחום גוטמן, כך רות וינשטין פאפוריש, מצירת ציור פיגורטיבי פשוט ותמים שמתרכז במסעות ועלילות פולקלוריסטיים תמימים אותן שאבה מספרי הגיאוגרפיה של אביה.

בסדרה אחרת של עבודות, רות מתכתבת עם הפופ האקספרסיוניסטי ברוח הצייר האמריקאי של אותה תקופה, רוברט ראושנברג, שנודע באסמבלאז'ים שלו ובמונופרינטיים משולבים במריחות מכחול חופשיות תוך טשטוש גבולות המדיום.

בסדרה זו, מבקשת רות וינשטין פאפוריש לחבר בין האמנות לחיים. צילומים ודוקומנטים ממאגר העיזבון של האב, משתלבים בעבודותיה בכתמים ומריחות מכחול עזות ומופשטות. הדימויים והכתמים מתקיימים ברב מימד, זמן ביניים כשמציאות אחת חדלה מלהתקיים ונולדת מציאות אחרת אותה מציגה רות על הניירות והבדים.

מבט בוחן במכלול היצירה של האמנית, חושף רצון לשמור ולשמר חוויות וזיכרונות יחד עם זה להדגיש את חשיבותן של עובדות ולהקנות משקל לנעשה באמצעות הצפנה ומסתורין. עקב כך נוצרת תחושת דואליות של אשליה וממשות. הציורים מקבלים משמעות של מסמך אישי, מעין יומן על עצמה, משפחתה וזיכרונות ילדותה.

רות וינשטין פאפוריש, נותנת ביטוי חזותי לחוויות אישיות. במרחב העל זמני שבו צפים דימויים מעומק הזיכרון האישי, היא לוכדת ואולי מפקירה אותם, יוצרת מעין מיסוך מתעתע בין נוכח לנעדר גילוי וכיסוי.

דרך יצירתה של רות וינשטין פאפוריש ניתן להבחין בשיח הרגשי שהיא יוצרת, דיאלוג סימביוטי עם דמות האב הנערץ שהופכת למערכת אמנותית מורכבת מצלילים וזיכרונות, מסע אישי רב תרבותי.